

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

389.C

Szerző:

Cím:

A főváros kölcsöntervei.

Hely

Idő

"1930"

Forrás:

Budapesti Hírlap

Személy

Bp.
(Hely)*1930. III. 7.*
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Ol)

A főváros kölcsöntervei

A Községi Takarékpénztár egymillió fontos kölcsönt tervez, a Váserpénztárnak ötmillió dollárra lenne szüksége — A pénzügyminiszter leirata a munkanélküliség enyhítéséről

A főváros törvényhatósága élénk tevékenységet indított, hogy meg lehessen kezdeni a tavaszi építkezéseket. A pénzügyi nehézségek kiküszöbölése adja természetesen a legfőbb gondot, de erős a reménység, hogy a kamatláb csökkenése jó eredményeket fog hozni. Ezt máris a biztos javulás jelének tartják és remélik, hogy tavasszal nagyobb összegű amortizációs kölcsönök lesznek folyósíthatók. Így azután hihetőleg mód nyílik majd a tavaszi építkezési munkálatok megindítására és általában a közigazdasági élet vérkeringésének fel-frissítésére. A városházán általában annak a meggyőződésnek adnak kifejezést, hogy főként a Községi Takaréknak lesznek itt súlyos feladatai.

Hír szerint a Községi Takaréknak már most tárgyalásokba bocsátkozott jelzálogkölcsönakciójának folytatása érdekében és egymillió fontos kölcsön plaszirozását készíti elő. Mivel a Községi Takaréknak nagyobb tőkékre van szüksége, hogy a jelentkező hitel igényeket kielégíthesse és ezzel a közigazdasági élet fel-támasztásának munkáját szolgálhassa, Kozma Jenő dr., az Egységes Községi Polgári Párt elnöke pár nap előtt felvetette a gondolatot, hogy a Váserpénztár adja vissza a Községi

Takarékknak a nála elhelyezett tízezermillió pengőt, amit a Községi Takarékpénztár a tavaszi építőipari és más természetű vállalkozási tevékenység megindítása alkalmából gyümölcsözőleg használhat föl.

Ez azonban másként nem képzelhető el, minthogy a Váserpénztár fölvesz egy ötmillió dolláros kölcsönt, ami a pénzpiaci helyzet javulása révén ma már nem tartozik a lehetőségek közé.

Wekerle Sándor pénzügyminiszter különben ma leiratot intézett a fővároshoz, amelyet biztosít arról, hogy a munkanélküliség enyhítése érdekében kezdett tiszteletreméltó akcióit teljes mértékben támogatni fogja. Ez a miniszteri leirat azonban élénk figyelemztetés arra vonatkozólag, hogy a főváros készülő kölcsönakciói miatt az egyetemes közhitei érdekek ne szenvedjenek sérelmet.

A pénzügyminiszter különben leiratában kijelenti, hogy helyesli a főváros közönségének azt a szándékát, hogy a végrehajtandó közmunkákat haladéktalanul meg akarja indítani. Ennek érdekében az 1930. évi költségvetés felülbírálásánál a legsürgősebb közmunkákat nem kifogásolta és minthogy a

költségvetést már jóváhagyta, a végrehajtásnak további akadályai nincsenek.

Rámutat arra, hogy a munkanélküliség enyhítése a kormány gondoskodásának állandó tárgya és a pénzügyi lehetőségek között arra törekszik, hogy ezt a célt a közmunkák minél gyorsabb és minél tágabb keretében való megindítása útján szolgálja.

Arra a kérelemre vonatkozóan, hogy a kormány az építési tevékenység előmozdítása céljából bocsássa rendelkezésre az öregségi és rokkantsági biztosítás tartalékjait, a miniszter közli, hogy a törvényes rendelkezések szerint az intézeti járulék-tartalékalapok vagyonának 30 százaléka erejéig kínálkoznék ilyen lehetőség. A pénzügyminiszter a maga részéről a legnagyobb fokú megértéssel lesz és közli, hogy a népjóléti minisztert már felkérte, hogy a megfelelő rendelkezést adja ki.

Arra vonatkozóan, hogy lakóház és útépités céljára szükséges külföldi jelzálogkölcsönök megszerzése érdekében a kormány a Községi Takarékpénztárt a jelzálogkölcsönök kibocsátása érdekében támogassa, — megjegyzi, hogy a pénzügyi kormány a Községi Takarékpénztárt már eddig is a legmesszebbmenő támogatásban részesítette, azonban a kormány a legnagyobb jóakarata mellett is köteles figyelemmel lenni az ország egyetemes közhitei érdekeire és a külföldi kibocsátásoknál ügyelni kell arra, hogy az intézet különleges helyzete következtében az egyetemes közhitei érdekek ne szenvedjenek sérelmet.

Az importárak 10 százalékos fényüzési adójának és a 20 százalékos forgalmiadó törlése tekintetben rámutat a leirat arra, hogy ezt sem az államkincstár, jelenlegi helyzete, sem pedig a helyes adóztatás alapelvei nem engedik meg. A külföldről behozott áruk forgalmiadó terhére ugyanis törölni oly módon, hogy a belföldi származású áruk forgalmiadóterhe továbbra is fenntartassék, — az egyenlő és igazságos adóztatás elvébe ütköznék, sőt egyenesen a magyar gazdasági élet ellen irányuló cselekedet lenne. Az viszont, hogy a külföldi és belföldi áruk forgalmiadóterhe megszüntetessék, az államkincstár jelenlegi helyzete mellett az államháztartás egyensúlyának komoly veszélyeztetése nélkül ez idő szerint nem vihető keresztül. Az egyfázisú forgalmiadó behozatala kérdésében közli, hogy az általános forgalmiadónál az adóváltság rendszerre való át-térés már folyamatban van. Ez azonban csak kellő előkészítés után és fokozatosan történhet meg, minthogy a forgalmiadóból eredő bevételre az államkincstárnak még szüksége van. Már pedig az érdekeltségek az adóváltság bevezetésével az adóteher könnyítését akarják elérni. Egyébként az új rendszer bevezetésénél nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a városok és községek a forgalmiadók-ból a mostani rendszer mellett nekik járó részesedésétől elesnének, ami a székesfővárosnál is igen jelentékeny bevételi hiányt idézne elő.

Végül arra a kérelemre, hogy az adók behajtásánál a pénzügyi kormányzat legyen te-